

De ballade van Thom Yorke

Als een man zing ik van lelijkheid
hoewel de wereld dansend voor me buigt.
Ik juich als ik weg mag en vertrek,
ik huil
als vreugde wint van somberheid.

Ik veeg klanken van mijn podium
en duw ze langzaam in jouw ziel.
Ik vul mijn leegte op met lithium.
De geest is te fragiel.

Ik ben onbegrepen en onvatbaar,
maar jij dient mij als koning.
Zoetheid van de honing
is wat ik vermeng
met mijn gitaar.

Ongelukkig sta ik te tranen
en waan me in de het rijk van doden.
Verhang mijn ellende
met al je goden.
De bühne is mijn Golgotha.